

tilstræffeligt, saaledes som Forslaget indeholder, at give dem Løselighed til, naar de selv finde sig istand dertil, at kunne indbetale lempeelige Afdrag, stolende paa, efter Bondens hele Tænkemaade, at han i Almindelighed da selv vil søge at faae sit Sted frigtort saasnart og saavidt, som det bliver ham muligt, og vi have fremdeles antaget, at det burde være ham selv overladt at bedømme, om han hellere burde sætte den Sum, der skulde anvendes til Amortisation, paa selve Gaardens Forbedring, end pligtmæssigen at indbetale den som Afdrag paa Gjælden. Med Hensyn til Statens Sikkerhed have vi i Overensstemmelse med, hvad der af Finantsministeren under Sagens første Behandling blev udviklet, ikke kunnet antage, at det vilde være nødvendigt, at anordne en saadan Amortisation, idet at Steberne overlades de Bedkommende paa saa billige Vilkaar, at det ikke let kan antages, at der skulde kunne være nogen Risiko ved at lade Kjøbesummen henstaae med den Frist, som Forslaget gaaer ud paa at bestemme. Men hertil kommer endelig en Omstændighed, som vi have antaget at ville i mangfoldige Tilfælde af sig selv føre til en Udbetaling idetmindste af en Deel af Kjøbesummen, nemlig den, at der rimeligvis paa mange af disse Steder, naar de ere blevne Selveiendom, vil finde Udstyknings Sted, og da skal efter Forslaget en Deel af Kjøbesummen betales, nemlig idetmindste den Deel af den rentefrie Gjæld, der forholdsvis vil falde paa de fraklittede Stykker. Til denne Paragraph er der fremdeles af Folkethingetsmanden for Sorø Amts 2det District (Alberti) og tvende andre Folkethingetsmænd stillet et Forslag, der gaaer ud paa nærmere at bestemme den i § 5 for Fordringens Dypfgelighed satte Frist, nemlig i Almindelighed det Tidspunkt, da Fæstet ellers vilde være ophørt, i det at der foreslaaes, at Kjøberen i ethvert Tilfælde skulde have en Frist af 15 Aar, saa at altsaa, om endog saa Fæstestedet vilde være blevet ledigt tidligere, kunde han dog fordrø denne Frist af 15 Aar, men, vilde Fæstet have været længere, saa beholdt den Bedkommende denne længere Frist. Udvalget har vel antaget, at den Frist, der er forudsat i Forslaget, i Almindelighed maatte

ansees som passende og tilstræffelig, og den stemmer ogsaa med det oprindelige Forslag; men man troer dog heller ikke, at der kunde være noget Betydeligt at indvende mod Forslaget, saafremt der ikke fra Finantsministerens Side maatte være særegne Grunde til at modsætte sig samme, hvorom jeg skal tillade mig at afvente den meget ærede Finantsministers Udtalelse. Med Hensyn til § 6 har jeg Intet at bemærke. Med Hensyn til § 7 er der af Minoriteten stillet et Forslag til en forandret Redaction, men den slutter sig ganske til Minoritetens Forslag til § 5 om Amortisation, saa at, hvis Thinget skulde gaae ind paa Minoritetens Forslag med Hensyn til § 5, bør ogsaa Minoritetens Forslag til § 7 antages, og omvendt.

Bregendahl: Ja, da jeg efter den ærede Ordførers Udtalelse maa antage, at Udvalget ikke tiltræder det af mig stillede Vædringsforslag til § 4, og jeg ogsaa maa antage, at det ikke vil tiltrædes af Finantsministeren, saa har jeg vel ikke Anledning til at haabe, at det skulde gaae igjennem her i Forsamlingen; men det kan dog ikke afholde mig fra at udtale, hvorfor jeg har stillet det. Saaledes som Forslaget til § 4 indeholder, skal Commissionen bestaae af 3 Medlemmer, og det skal være de samme 3 Medlemmer for hele Landet; men § 2 forudsætter, at de locale Forhold, og navnlig, at de paa enkelte Egne tilstedeværende særegne Omstændigheder skulde tages særligt i Betragtning. Jeg troer ikke, at der kan have den fornødne Garantie for, at en Commission, bestaaende af 3 Medlemmer, kan være i Besiddelse af den fornødne Localkundskab til de enkelte Dele af Landet, og jeg har troet, at det vel var det Unseligste, at der var de samme 3 Medlemmer i Commissionen overalt i hele Landet, for at deres Tilstedeværelse i Commissionen kunde bewirke, at der blev gaaet frem efter de samme Principer i de forskjellige Egne; men jeg troer, at det vilde være hensigtsmæssigt, at denne Commission blev tiltraadt af nogle Mænd, som vare bekendte med de locale Forhold paa de forskjellige Egne, og derfor har jeg anseet det rigtigst at stille Forslaget. Men, da der imidlertid ikke er Anledning til at antage, at det gaaer igjennem, saa tager jeg Forslaget tilbage, idet jeg, ved at stille